

cije. Naime, refakcija sama po sebi znači posebno sniženje vozarine od one uobičajene ili propisane tarifom, te takvo sniženje može valjano ugovoriti samo vozar ili osoba koja za to ima posebno ovlaštenje, a šofer kamiona to nije.

Obveza primaoca da plati uobičajenu vozarinu izlazi iz okolnosti da je on robu predao na prijevoz vozarevim šoferima, pa je predajom robe na prijevoz i njenim prijemom od strane šofera sklopljen ugovor o prijevozu prema kojem je tuženi pošiljalac dužan platiti uobičajenu vozarinu kako mu je zaračunao vozar.

G.B.

Bilješka: Iz gornje presude izlazi da šofer ne bi bio, bez posebne punomoći, ovlašten na ugovaranje refakcija ni u slučaju da postoji vozareva tarifa. Mejutim u tom bi slučaju trebalo dokazati da je postojanje takve tarife pošiljaocu bilo ili moralo biti poznato. Gornja presuda pretpostavlja da običaji u kamionskom prijevozu moraju biti poznati pošiljaocu.

B.J.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 13.XI 1959.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Pavle Vinski, dr Branko Jakaša

Pošiljalac i nakon iskupa tovarnog lista ima prema vozaru zahtjev na naknadu štete koja mu je nastala zbog zakašnjenja u isporuci pošiljke

Pošiljalac robe tražio je da mu željezničko transportno poduzeće plati 10.000.- dinara na ime naknade štete koja mu je nastala zbog toga što ŽTP nije na vrijeme dostavilo film koji je bio poslan drugom kinu ekspresnim tovarnim listom. Roba je bila poslana kupališnom lječilištu Varaždinske Toplice kao ekspresna pošiljka. Na pošiljci je bila tačno označena adresa primaoca i uputna stanica, ali je otpremna stanica u ekspresni list kao uputnu stanicu označila stanicu Varaždin i na odnosni kolet stavila naljepnicu s oznakom stanice Varaždin, pa je film bio upućen umjesto u Varaždinske Toplice na stanicu Varaždin. Zbog

toga je film bio predan primaocu sa zakašnjenjem od dva dana i pošiljalac je zbog toga platio distribucionom poduzeću za svaki dan zakašnjenja 5.000.- dinara.

Prvostepeni sud odbio je tužbeni zahtjev.

Povodom žalbe drugostepeni sud preinačio je prvostepenu presudu i udovoljio tužbenom zahtjevu.

Iz obrazloženja:

Iz ugovora o prijevozu robe prema željeznici legitimiran je kako pošiljalac tako i primalac robe. Pošiljalac kao stranka koja je ugovor sklopila aktivno je legitimiran prema vozaču na zahtjev za naknadu štete koja mu je nastala krivnjom vozača. Kad je pošiljalac dokazao, a vozač nije to ni osporio, da je on pošiljku poslao i da je zbog zakašnjenja isporuke, koje je posljedica pogrešnog označenja uputne stanice od službenika vozača, pretrpio štetu, te kad visinu štete vozač nije osporio, tada on ima pravo na naknadu štete koja mu je nastala krivnjom vozača.

Ovo pravo na naknadu štete pošiljalac ima i nakon iskupa tovarnog lista od strane primaoca. Premda je primalac iskupom tovarnog lista postao imalac prava prema željeznici, ta okolnost ne isključuje da i pošiljalac - kao stranka koja je sa željeznicom sklopila ugovor o prijevozu - zadrži pravo na naknadu štete iz zakašnjenja.

G.B.

Bilješka: U ovom slučaju pošiljalac je dokazao štetu koja mu je nastala radi zakašnjenja. Iz mišljenja koje je sud zauzeo ne izlazi da bi pošiljalac mogao zahtijevati naknadu štete radi zakašnjenja bez dokazivanja stvarno pretrpljene štete, kao što to može inače imalac prava, ako se ograniči na zahtjev naknade u visini dijela vozarine.

B.J.